

ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ
ನಾಟಕದಲ್ಲಿ
ಅಭಿನಯಿಸಿದ್ದು,
ಗೆಳತಿಯರೊಂದಿಗೆ
ಹರಟಿದ್ದು,
ಅಧ್ಯಾಪಕರೊಂದಿಗಿನ
ಒಡನಾಟ ಎಲ್ಲವೂ
ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನೆನಪಿನ
ಬುತ್ತಿಯಲ್ಲಿ
ಸೇರಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ
ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ
ಮೆಗೆದಾಗ ಮನಸ್ಸು
ಪುಳಕಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

■ ಶುಭಾ ದಿವಾಕರ್
ಬೆಂಗಳೂರು

ನಾಟಕದ ಪಾತ್ರ ಸದಾ ನೆನಪಿನಂಗಳದಲ್ಲಿ..

ಇದು ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದಿನ ಮಾತು. ನಾನಾಗ
ನಾನಾಗ 8ನೇಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದೆ. 1986-87ರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಶಾಲೆಯ
ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನಾಟಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವದು. ಋಷಿ ಮುನಿ
ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಒಂದು ಕಣ್ಣನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ನಾಟಕದ ಪ್ರಸಂಗ.
ನನ್ನದು ಮಹಾರಾಣಿಯ ಪಾತ್ರ. ಗೆಳತಿ ಮಂಜುಳಾದು ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ
ಪಾತ್ರ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಗೆಳತಿ ನಿವೇದಿತಾಳದು ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯ, ಪ್ರತಿಭಾಳಾದು
ನಾರದ ಮುನಿಯ ಪಾತ್ರ. ವಾದಿರಾಜ ಎನ್ನುವ ಹುಡುಗನದು ವಾಮನನ
ಪಾತ್ರ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನನ್ನದು ಸಣ್ಣ ಪಾತ್ರವಾದರೂ ನಾನು ಕಳೆದ ಶಾಲಾ
ದಿನಗಳು ಮಾತ್ರ ಸುದೀರ್ಘ ನೆನಪು.

ನಾನು ಓದಿದ್ದು ಬೆಂಗಳೂರು ರಾಜಾಜಿನಗರ ಮೊದಲನೇ ಬ್ಲಾಕ್‌ನಲ್ಲಿರುವ
'ವಿದ್ಯಾವರ್ಧಕ ಸಂಘ'ದಲ್ಲಿ. 4ನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ 10ನೇ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ
ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪೂರೈಸಿದೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ
ಯೋಗ, ತ್ರೀಡೆ ಇತರ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡ
ಕ್ಲಬ್ ಮತ್ತು ಸೈನ್ಸ್ ಕ್ಲಬ್ ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಸಾಹಿತಿಗಳ ಮನೆಗೆ ಭೇಟಿ
ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ವಿಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳ
ಕೈಯಿಂದ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಸ್ನೇಹಿತರಂತೆ
ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣದ ಜೊತೆಗೆ ನೀತಿ ಪಾಠವೂ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಶಿಸ್ತಿನ
ಪಾಠವೂ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

10ನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಮನೆಪಾಠದ (ಟ್ಯೂಷನ್) ಅಗತ್ಯವೇ
ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ, ಅರ್ಥ ಆಗುವಂತೆ ಪಾಠ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗಣಿತದ ಶಿಕ್ಷಕರಂತೂ ಲೆಕ್ಕ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವವರೆಗೂ
ಯಾವುದೇ ಬೇಸರವಿಲ್ಲದೆ ಪುನಃ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಾಲೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ
ಫಲಿತಾಂಶ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರೆ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು.
ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆದು ಗೃಹೀಣಿಯಾದ ನಂತರ ನಮ್ಮವರ ಬ್ಯಾಂಕಿನ
ಉದ್ಯೋಗದ ಕಾರಣ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಊರುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಈಗ
ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಂತ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾ ಕಲಿತ ಶಾಲೆಯನ್ನು
ಹೊರಗಿನಿಂದ ತೋರಿಸಿದೆ. ಸುಮಾರು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ

ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು. ಒಳಗೆ ಹೋದರೆ ನನಗೆ ಹಳೆಯ
ನೆನಪುಗಳು ಕಾಡಿ ಕಣ್ಣೀರು (ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಪನ್ನೀರು) ಬರಬಹುದು.

ನನ್ನ ದೂರದ ಸಂಬಂಧಿ ಹಾಗೂ ಸಹಪಾಠಿಯಾಗಿದ್ದ ಜ್ಯೋತಿ ಭಟ್
(ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ಪಡೆದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ದ್ವಾಳಿ) ಒಬ್ಬಳೇ ನನ್ನ ಶಾಲೆಯ
ನೆನಪಿನ ಗೆಳತಿ. ಮೊನ್ನೆ ಇಬ್ಬರೂ ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ,
ಓದುತ್ತಿದ್ದ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕಿದೆವು. ನಾನು ಓದಿದ ಶಾಲೆಯ
ಶಿಕ್ಷಕರ ಹೆಸರು, ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ವಿಷಯ ಈಗಲೂ ನೆನಪಿದೆ. ವಿಧ್ಯೆ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟ
ಗುರುಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಅನಂತ ನಮನಗಳನ್ನೂ ಈ ಬರವಣಿಗೆ ಮೂಲಕವೇ
ಸಲ್ಲಿಸುವೆ.

ನಾನು ಓದುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ 'ಶ್ರೀ ದ್ವಾರಕನಾಥ ಅವರು
ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲರಾಗಿದ್ದರು. ಶಿಸ್ತಿನ ಸಿಪಾಯಿ, ಗಂಭೀರವದನ, ಮೆಲು ಮಾತು,
ಆದರೂ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಸ್ನೇಹಿತನಂತೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಎನ್.

ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರಾವ್- ಗಣಿತ, ಪಿ. ವಾಸುದೇವರಾವ್ - ಗಣಿತ ಮತ್ತು
ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ (ನನ್ನ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಶಿಕ್ಷಕರು), ಎಚ್.ಜಿ. ನಾಗರಾಜ ರಾವ್
(ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರ), ಎನ್.ಎಸ್. ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ್ ರಾವ್ (ಇಂಗ್ಲಿಷ್,
ವಿಜ್ಞಾನ ಬಿ.ಎಸ್. ವಿಜಯ (ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನ), ಟಿ.ಆರ್. ಸುಶೀಲಾ
(ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನ), ಪ್ರಮೀಳಾ ರಾವ್ (ರಸಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರ), ಎಂ.ಆರ್.
ಉಷಾ (ಇಂಗ್ಲಿಷ್), ಕೆ. ನಾಗರತ್ನ (ಕನ್ನಡ), ಶಕುಂತಲಾ ಜಾಗೀರ್‌ದಾರ್
(ಹಿಂದಿ), ಕೆ.ವಿ. ನಾಗರಾಜ್ (ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರ), ವೆಂಕಟೇಶ್ ಕಟ್ಟ ಸರ್
(ಸಂಸ್ಕೃತ), ಬಿ. ಜಯರಾಂ ಚಿತ್ರಕಲೆ, ಎಚ್.ಕೆ. ಕುಮಾರ್ ಮತ್ತು ಸಿ.
ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಸರ್ ದೈಹಿಕ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದರು.

ಹೀಗೆ ನಾನು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ದಿನಗಳನ್ನು, ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು, ಗೆಳೆಯ-
ಗೆಳತಿಯರನ್ನು ಸದಾ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ನೆನಪುಗಳೇ ನನ್ನ
ಬದುಕಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮುದ ನೀಡುತ್ತವೆ. ನಾಟಕದ ಈ ಫೋಟೋ
ಕೂಡ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮನೆಯನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನೆನಪುಗಳ
ಸರಮಾಲೆ ಪೋಣಿಸಲು ಅನುವಾಯಿತು ಈ ಫೋಟೋ.